

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

XLI. Erectio Archiepiscopatus Albiensis in Regno Franciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

gresso del Vescovo secondo la Tassa solita antica d'anni quaranta indietro, si che non s'attenda il solito più moderno da detto tempo in giù, ne si possa più esigere sotto qualsivoglia pretesto, anche di volontario donativo.

Per la Visita della Diocefi, e Chiesa.

§. 11. Quanto alla visita, si offervino inviolabilmente il Decreto del Sac. Concilio di Trento, e le dichiarazioni della Sagra Congregazione; e particolarmente da quelli, i quali concorrono alle spese de' Cibarj, nè mediatamente, nè immediatamente si possino ricevere regali, e donativi, anche di cose comestibili; Ed ancora non si possa esigere emolumento alcuno per gli atti della visita, decreti, e presentate di scritture, ovvero per la revisione de' Decreti delle Visite antecedenti, e della loro osservanza, mentre da quelli i quali sono visitati si ricevono le spese del vitto.

Approbantur a Pontifice præd. Declarationes, & mandatur, ut ea publicentur.

Die prima Octobris 1678. facta per me infrascriptum istarum resolutionum, seu declarationum relatione Sanctissimo Domino Nostro Innocentio XI. mediante illarum lectura de verbo ad verbum, Sanctitas sua laudavit, approbavit, ac servari mandavit, earumque observantiam, & publicationem injunxit Sacra Congregationi Concilii.

Jo. Baptista de Luca præfati Sanctissimi Domini Nostri Innocentii Papæ XI. Auditor, & Secretarius Memorialium.

Decretum S. Congreg. Concilii.

Die 8. Octobris 1678. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, inhærendo mandatis Sanctitatis suæ censuit præmissam taxam, seu declarationes Typis dandas esse, & per literas Circulares ad quoscumque locorum Ordinarios transmittendas; ut eas in Cancellaria in loco omnibus patente retineri faciant, eademque adamussim observent, & faciant observari.

F. Card. Columna Præf.

Loco ✠ Sigilli.

S. Archiep. Brancacius Episc. Viterbien. Secret.

XLI. Dat. 3. Octob. 1678. An. 2.

Dismembrantur ex Archiepiscopatu Bituricensi sex Ecclesiæ, ex quibus novus constituitur Archiepiscopatus Albiensis.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Triumphans Pastor æternus, gloriosa distante sanctorum directione Patrum, ut suum salvaret populum, decretis in monte colloquiis, in eruditione Sanctuarj, inter alia ministeria permisit, quod ignis in Altare Sacerdotis confoveretur, & ut sine intermissione combureretur, ligna eis subicere, ut illius non cessaret ministerium studiosum. Altare quippe Dei, cor fidelis habetur cujuslibet, in quo ipsius ignis ardor indefinenter expetitur, quo velut flamma ardentis charitatis incendatur. Sancta vero, & immaculata, quam pastor ipse, adveniente temporis plenitudine, ejus Unigeniti gloriosissimi aspersione sanguinis fundari, consecrari, & æternaliter stabilire censuit, Ecclesia, ignis seu sacri flaminis splendore induta, quos regeneravit in Christo, ipsius charitatis nexu, & compage fideles stringit universos, & Ecclesias suas alias tanquam adolescentulas, ignis ejusdem confover ardoribus, & fibris exornat charitatis. Nos itaque illius summi directione Pastoris, qui Ecclesiarum, & fidelium omnium nostræ commisit insufficientiæ curam, Nosque licet immeritos, in ipsius

montis vertice ad summum Sacerdotij pontificium conscendere voluit, hujusmodi instructi documentis, eisdem Ecclesiis, earumque Pastores in partem sollicitudinis consilii celestis dispositione vocatos, in charitatis viscibus ardentius complectentes, nostros continuo revolvimus cogitatus, ut ea in operam nostri ministerii dona congeramus, per quæ ad Ecclesiarum, & illis præfidentium Prælatorum dispendijs, & necessitatibus occurratur, ac litium anfractibus, innumeris incommodis, aliisque infortuniis provideatur accommode, ipsæque Ecclesiæ invicem charitatis nexu conjunctæ votivæ prosperitatis incrementa suscipiant.

§. 1. Sane providi vigilisque Pastoris more, considerantes Ecclesiam Bituricensem Archiepiscopo de præfenti viduatam, quæ una ex antiquissimis Regni Franciæ Metropolitanis Ecclesiis existit, undecim Sedes completi Episcopales, sibi suffraganeas, easque maxime insignes; nimirum Claramontensem, Sancti Flori, Mimatensem, Aniciensem, Ruthenensem, Vabrensem, Caturcensem, Albiensem, Ruthenensem, Castrensem, Caturcensem, Vabrensem, & Mimatensem, seu earum pleraque ab ipsa Bituricensi sua Metropolitana distare plus centum leucis, earumque partem multo majorem sitam esse in locis montanis, & propemodum, hibeno saltem tempore, inaccessibilibus, tantamque distantiam, & itinerum difficultatem multis incommodis locum præbere, ac communicationem membrorum in capite impedire, nec posse eandem Ecclesiam suffraganeas, illarumque diocesanos, quandocumque opus est, sui Metropolitanis Bituricensis opem implorare, & consequi, & hinc multos Beneficiarios, & Ecclesiasticos arripere occasionem vagandi, suas Ecclesias deserendi, & ab eis diu emanendi. Præterea, tametsi Jurisdicção Ecclesiastica cum civili nunquam sit confundenda, distantiam tamen dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Bituricensis a suis suffraganeis, jurisdictionum, & subordinationum seriem, atque ordinem ab Ecclesia universali præscriptum intervertere, cum nimia hujusmodi distantia difficilisque ad Metropolitanarum recursus obtentu, multa inordinate fiant, & casibus, in quibus solus Metropolitanus adeundus esset, Ordinarii viciniore falcen in messem alienam immittendo, providere, Beneficia conferre, Sacramenta administrare, Ecclesias curandas committere, censuras relaxare, seu iis innodatos absolvere, aliosque ejusmodi actus jurisdictionis, in alienos subditos contra sacrorum Canonum dispositionem exercere præsumant; inde autem lites enasci immortales, multa animarum pericula suboriri, rerum sacrarum profanationes, offensiones, & deplorandas morum corruptiones provenire, Ecclesiasticam disciplinam multipliciter perverti, ac perturbari: quinimo Archiepiscopus Bituricensis suos suffraganeos ad Concilia provincialia vocantibus illos non comparere, nec interesse, nimiam scilicet, & dispendiosam causantes locorum distantiam, & itinerum asperitatem, ac pericula, sed mittere procuratores, qui quantumvis scientia, & pietate, & probitate egregij, non eum tamen afferunt Ecclesiis fructum, quem a suorum Episcoporum præsentia merito sperare possent.

Causæ dismembrationis.

Preces Regis Christianissimi.

Modus dividendi Provinciam Bituricensem.

ctis suffraganeis Ecclesiis, & ex illis una, videlicet Albiensis, in Metropolitanam cui reliquæ, nempe Mimatensis, Ruthensis, Castrensis, Caturcensis & Vabrensis in suffraganeas assignantur, erecta, cum præsertim Ecclesia ipsa Albiensis sita sit in Civitate, quæ est caput Provinciæ Albiensium, & juxta eorundem Sacrorum Canonum præscriptum, Sedes Archiepiscopales in Civitatibus præcipuis sint collocandæ, ipsaque Ecclesia Albiensis aditu sit percommoda, quippe in medietate ceterarum jam dictarum Ecclesiarum constituta, accessu admodum optimo instructa, & proinde Ecclesia Bituricensis detrimentum, quod ex distractione, seu dismembratione sex Ecclesiarum suffraganearum hujusmodi acciperet, facilius reparare valeat.

§. 3. Nos itaque ad Ecclesias prædictas, illarumque Præsules, & universos Cleros, & Populos earundem, quos non immerito affectu prosequimur in visceribus charitatis, paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac sperantes, quod qui bonorum largitor est omnium, & prout vult sua dispensat bona gratiarum, dirigente Domino, erectio hujusmodi in prædicta Provincia ad Ecclesiarum prædictarum, illarumque Præsulum, & incolarum universorum in d. Provincia consentientium, ædificationem de virtute in virtutem, tranquillumque, & prosperum sub timore Domini conservandum statum, mutua charitatis vicissitudine fructus dietim afferet ampliores, ipsique Præsules, & incolæ tanto Apostolicam Sedem, in qua cælestis Clavigeri Apostolorum Principis successores existimus, puris jugiter corde, & animo venerari, & pro illius votivis successoribus opem, & operam accuratioribus studiis impendere debeant efficaces, quanto Sedem ipsam de eorum statu prospero, & tranquillo solertius cogitare cognoverunt; Matora super his cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita ad enixas ejusdem Ludovici Regis preces, de eorum fratrum consilio, & assensu, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas sex Ecclesias, earumque Civitates, ac Dioceses, videlicet Albiensem, Castrensem, Mimatensem, Ruthensem, Caturcensem, & Vabrensem, illarumque Cleros, & Populos a Provincia Bituricensi, ac superioritate, & potestate pro tempore existentis Archiepiscopi Bituricensis, cui Metropolitanico Jure subsunt, perpetuo segregamus, dividimus, separamus, & dismembramus, illasque omnes, & singulas pro tempore existentes Archiepiscopi, & Capituli, ac prædictæ Ecclesiæ Bituricensis superioritate, jurisdictione, potestate, visitatione, & correctione, ac jure Metropolitanico hujusmodi prorsus eximimus, & liberamus; necnon dictam Ecclesiam Albiensem tunc per obitum bon. mem. Gasparis olim Episcopi Albiensis, extra Romanam Curiam defuncti, pastoris solatio destitutam, Metropolitanam, & Sedem Episcopalem Albiensem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Provinciæ Sedem pro uno Archiepiscopo Albiensi nuncupando, cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & singulis aliis insigniis, honoribus, privilegiis, & prærogativis Ecclesiæ, & Sedis Metropolitanæ, & Archiepiscopalis, (jure nominandi Personam idoneam ad ipsam Ecclesiam Albiensem, sic in Metropolitanam erigendam, vigore Concordatorum Galliæ dicto Ludovico Regi, ejusque successoribus Francorum Regibus pro tempore existentibus salvo, & illaso remanente) ad Dei Omnipotentis laudem, & gloriosissimæ ejus Genitricis Virginis Mariæ, totiusque triumphantis Ecclesiæ gloriam, & fidei Catholicæ exaltationem, de consilio, & potestatis plenitudine similibus perpetuo erigimus, & instituímus, ac Ecclesias Castrensem,

Mimatensem, Ruthensem, Caturcensem, & Vabrensem prædictas illarumque Civitates, & Dioceses, cum omnibus, & singulis illarum terminis, Territoriis, Castris, Villis, & Locis, necnon Clero, Populo, & personis, ac Ecclesiis, Monasteriis, & locis Piis, ac Beneficiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, in eisdem Civitatibus, & Diocesibus consistentibus Archiepiscopo Albiensi, & earum Metropolitanano itidem perpetuo subicimus, & supponimus, ac subjacere volumus.

§. 4. Et attento, quod fructus mensæ Archiepiscopalis Albiensis, multo pinguioribus sunt fructibus Ecclesiæ Bituricensis, ut Archiepiscopo Bituricensi pro tempore existenti, cujus mensa Archiepiscopalis, sicut accepimus, redditibus ad sustinendam Archiepiscopi Dignitatem satis instructa non est, detrimentum, quod ex dismembratione sex suffraganearum Ecclesiarum hujusmodi passurus est, congruenti, quantum fieri potest, ratione reparatur, supplicationibus prædicti Ludovici Regis nobis super hoc porrectis inclinatis, ac de expresso Venerabilis Fratris nostri Hyacinthi nuper Episcopi Mimatensis, ad dictam Ecclesiam Albiensem ab eodem Ludovico Rege nominati consensu, annum summam quindecim millium librarum Turonensium ex Decimis ad Mensam olim Episcopalem nunc Archiepiscopalem ejusdem Ecclesiæ Albiensis legitime spectantibus, & per Commissarium, seu Commissarios a nobis ad id deputandum, seu deputandos assignandis, juxta existimationem Peritorum ab eodem Commissario, seu Commissariis eligendorum percipiendum, ab eadem Mensa Archiepiscopali Bituricensi, Apostolica auctoritate itidem perpetuo separamus, & dismembramus; illamque sic separatam, & dismembratam, & nunc prout ex tunc, postquam assignatio hujusmodi per Commissarium, seu Commissarios prædictos juxta mandatum Apostolicum facta fuerit, Mensæ Archiepiscopali Bituricensi, & Archiepiscopo Bituricensi pro tempore existenti ad tuendum Archiepiscopalis Dignitatis decus, & alios omni meliori modo, & forma, perpetuo dicta auctoritate, unimus, annectimus, & incorporamus, ac concedimus, & assignamus, volentes, & pari auctoritate decernentes, ut Capitulum Ecclesiæ Albiensis in Archiepiscopalem, ut præfertur, erecta, adveniente quomodolibet, & quandocumque Sedis Archiepiscopalis Albiensis vacatione primo anno cujuscumque vacationis hujusmodi sive per obitum, sive alias, omnibus, & singulis superioritatis, jurisdictionis, & sigilli, ac reddituum utilium, juribus, quæ ratione Dignitatis Archiepiscopalis recens acquirerent dicto Archiepiscopo Albiensi, fruatur, & gaudeat in futurum, quemadmodum etiam in pari casu vacationis Sedis Archiepiscopalis Bituricensis, Capitulum Ecclesiæ Bituricensis pendente primo anno cujuscumque vacationis per obitum, vel alias etiam ipsa Sedes intra ipsum annum repleatur, dictis annis quindecim millibus librarum Mensæ Archiepiscopalis Bituricensis, ut præfertur, unitis fruatur, & gaudeat cum eorum oneribus, eodem prorsus modo, quo ipse Archiepiscopus Bituricensis illis gavissus fuerit, itaut ipsi Capitulo Bituricensi damnum ex separatione, & dismembratione supradictarum sex Ecclesiarum acceptum relaxetur.

§. 5. Decernentes quoque præfentes, ac præmissa omnia, & singula, cum omnibus & singulis inde cæteroque legitime secutis, tamen supradictæ Ecclesiæ Bituricensis, & Albiensis suis Pastoribus respectively viduata sint, & defensionibus careant, nec desuper quorumcumque interesse habentium, seu habere prætendentium consensus accesserit, nihilominus semper, &

Ecclesiæ suffraganeæ designantur.

Consultur damno illato Mensæ Archiepiscopali Bituricensi summa librarum quindecim millium ex decimis Mensæ Ecclesiæ Albiensis.

Primo anno cujuslibet vacationis Sedis Albiensis omnia jura, & redditus Archiepiscopali Capitulo conceduntur.

Item pendente primo anno vacationis Sedis Bituricensis ascribitur Capitulo prædictæ summa quindecim millium librarum.

Claufula.

perpe-

Separantur sex Ecclesiæ a Provincia Bituricensi, & ab hujus Archiepiscopi jurisdictione eximuntur.

Ex iis Ecclesiis Albiensis in Metropolitanam erigitur.

Servatur Regi, ejusque successoribus jus nominandi Archiepiscopum.

perpetuo valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illos, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari.

§. 6. Sicque, & non alias per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac de jure quaesito non tollendo, ac de unionibus, & dismembrationibus perpetuis committendis ad partes vocatis, quorum interest, exprimendoque in illis vero valore, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuae, nisi in casibus a Jure permixtis fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, provincialibus, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis illis; eorumque Praesulibus, superioribus, & Capitulis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem illiusque Legatos etiam motu, scientia, & plenitudine similibus etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, & iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione alias, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita observata inserti essent, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

§. 8. Præterea etiam volumus, quod taxa fructuum, reddituum, & proventuum Mensæ olim Episcopalis nunc Archiepiscopalis Albiensis, in Libris Cameræ descripta, propter separationem, & dismembrationem annuarum quindecim milium librarum hujusmodi, diminui, seu alterari nullo modo possit, sed in ea quantitate in qua hætenus fuit perpetuo remanere debeat, & e contra Ecclesiæ Bituricensis taxa propter novum hoc reddituum augmentum amplianda non sit; cum antea inopia Mensæ Archiepiscopalis congrueret.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, dismembrationis, exemptionis, liberationis, institutionis, subjectionis, suppositionis, unionis, annexionis, incorporationis, concessionis, Decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo octavo, quinto nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno Secundo.

Præcipitur septem Presbyteris Societatis Jesu Missionariis apud Sinas, ut accedant ad Urbem, & Missionariis omnibus formula quædam juramenti, quod præstare debeant, præscribitur.

De his Missionariis vide Constit. Decet Romanum 50., Illius qui 51., Injuncti nobis 52., Quoniam ea 60., & Christianæ Religionis 63. Clem. X. in hoc Volum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM hæc Sancta Sedes Apostolica paucis abhinc annis ad Synas, Tunchinum, & Cochinchinam, Cambojam, Sianum, aliaque vicina Regna, & Provincias Indiarum nonnullos miserit Episcopos Vicarios Apostolicos, ut fides Catholica ibidem benedicente Domino propagaretur, & ex Christianis indigenis, seu Incolis illarum partium instituerentur Clerici, & Sacerdotes, atque ita crescente fidelium numero disciplina Ecclesiæ usus, & veritas introduceretur, ipsi vero Episcopi Vicarii Apostolici omnibus operariis, qui illic in vinea Domini laborarent præfessent. Verum istorum Operariorum aliqui proprii officii immemores, se dictis Vicariis Apostolicis, eorumque Provicariis, & Ministris, ac illorum auctoritati acerrime opponendo dissensiones, rixas, divisiones, & fere nova Schismata suscitaverint in magnum Christianæ Religionis detrimentum, atque perniciem, nec pluribus Constitutionibus Apostolicis, & Decretis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum ad occurrendum hujusmodi malis opportune promanatis debitam obedientiam præstare voluerint.

§. 1. Hinc est, quod nos ex commissi nobis cælestis Pastoralis officii debito efficaciora tanto malo remedia adhibere volentes, de nonnullorum ex memoratis Cardinalibus super hoc negotio a nobis specialiter deputatorum, qui dilectos filios Presbyteros Regulares Societatis Jesu, & præcipue Præpositum Generalem, & Secretarium ejusdem Societatis, tam viva voce, quam in scriptis super præmissis informantes pluries audierunt, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium præcipimus, & mandamus, ut illico ad hanc Almam Urbem nostram accedant dilecti etiam filii Josephus Tessavier, Emmanuel Ferrere, Dominicus Fucitus, Philippus Marinus, Thomas Valgarveira, Josephus Candonus, & Bartholomæus a Costa Presbyteri Regulares dictæ Societatis Jesu, nec a die intimationis præsentis Mandati ipsi, eorumque ullus audeat ullo modo exercere quodcumque Munus Missionarii five ex facultatibus dictæ Sedis Apostolicæ, five ex privilegiis prædictæ Societatis Jesu, five ex facultatibus ab alio quocumque, aut omnibus, aut singulis ipsorum quovis titulo concessis, nec Confessiones audire, concionari, aut quæcumque Sacramenta quomodolibet administrare, etiam tanquam deputati ab Episcopis, seu Ordinariis Indiarum, neque tanquam simplices dictæ Societatis Jesu Sacerdotes, & Religiosi, nec alio quocumque titulo, causa, seu facultate, de quibus expressa specialis, & specialissima esset facienda mentio, sub pænis infra exprimentis.

§. 2. Hoc autem præceptum, & Mandatum nostrum prædicto Præposito Generali Societatis

Jesu

XLII.

Dat. ro. Oct. 1678. An. 3.

Causa hujus Constitutionis.

Mandatur, ut septem Presbyteri Societatis Jesu ad Urbem accedant, nec interim munus aliquod exercent sub certis pænis.

Incimetur mandatum,